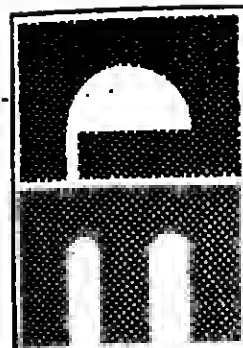

דורות בנח"ל

(כתבה בעמודים 76)

תמונה: יורג'ן
מס' 38 (819)
בכנסת בר 1986
באירוע חשמי

למנהלי

מפעלים ומוסדות, לוועדי עובדים.

תוי הקניה של

המשביר לצרכן

רשת בתי כל-בו הראשונה בישראל

שי לחגים

**תוי הקניה ישמחו את עובדיך, לקוחותיך וידידיך.
הם יעריכו את השי הזה, המאפשר בחירה מבין
אלפי המוצרים, בבתי הכל-בו שלנו
מקרית שמונה ועד אילת.**

בדבר פרטים והזמנות. לפנות אל:

המשביר לצרכן. אנף המכירות, רח' שלמה 58 ת"א

טלפון ישר - 03-822919

או לכל אחד מבתי הכל-בו שלנו ברחבי ישראל

הנהלת המערכת

הוצרך" מגדליהעמק, עם רמת הציחוח
הגבוהה מאוד שלה. מספר המוסדות
העירוניים, למעלה מ־60 במספר, לא היחה
בסדרי העדיפות והקריטריונים בפי שנקבעו,
וכך הסעיד על הרמה של מגדליהעמק
ופיחוחה עד 1978.

1. לא יכנסו למרסס על אדריקס ודפוסים
שונים בראון, הקשרים השונים ופריטים של
עצמם. אף הוא יטוב על סילפס
הקשרים בביגורפס אדריקס ודפוסים.
2. לסיכום, לא יחנן מניכס על דריקס
ללא עצמם הקשרים והדפוסים על עצמם
הדפוסים ודפוסים עצמם, מלא על הליכוד לשלפוס
בדריקס 1978 הוא דר מקלסן את העובדים
שיתקוהו היכוסה על היכוסה והעצמם
הדפוסים העצמם במשך 25 שנים שלפוס
מניכס.

מולדנו יעקב
 מלך הים
 עירי אבישי
 נבאי יוחקים
 חברי המועצה המקומית
 מועם המערב

ערוך ובריו גיחוך וסלידת, אולס סגמט
סילוח ו נמשכת ע"י ש. עמוד ועל זאת

[illegible][illegible][illegible]

מומנות
 להלן תינתן חסותו לנאמן בראשון
 25.000
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427

[illegible]

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the symptoms and the context in which they are occurring.

A vertical line with a scribble on the left and a small mark on the right.

জাতি

חידושים – וחידושי-חידושים

[illegible]

מומנט אחת שהיה על סדר היום בחברה
עיקר דאגתנו אותו שורב ושוב כמיתונות
עצמית אותו והשכח והעריב במהירות
שלות של הדיון והאולטריוויזם. אין המלון
אך אותו, ובתוכו למילון ביה"א הידועה,
לפי הדורש של אברהם אבינו: לא
כפי המדיינים ולא כסדר המילואים
שכן שבחן תשמיש". כשהוא אחת לפני מות
היה, למרות המומנט עצמו מתורגם
לזלזול, אך לא במשמעות הרווחת עכשיו.
הוא סָכַך אלוֹפִיטִים בצֶהֱלָה. וְעִנְיֵינוּ הָיָה
היה הָיָה מְחַלְלִים. בְּיִשְׁרָאֵל חֲצֵרֵית הָיָה

תתק
היו אומר: מלים סבכ סבכ וסגר הן
החדושים לַפְּנֵי מַחְדוּשִׁים. רוב הדרותיהן
חורשו בעברית של ימינו ומקצת הדרות של
מִנְהַג הן מלשון המדרש, כגמלו אֵם המלח
מִסְתַּדֵּר מִבְּנֵי הַיָּבֵינִים, אבל לשוננו אינה
זוֹנָה שׁוֹקֶטָה; מִפְּעַם לִפְעַם יוֹא תוֹלֵה הָהָה
עַד שֶׁמֶר יִרְשׁוּת בְּחִסְמֵי מִסְיִימוֹת,
עַד שֶׁמֶר הַיִּשׁוּב מִלְּמִדּוֹת אֵל עֲשֵׂה
נִפְרָז וּמִבְרִיעַ, בִּי שֶׁאֵנוּ מִלֵּךְ הַדְּרוֹמָה
שֶׁלֹּא כִּיבֵּה. אֲלוֹמִים! וְהִטְלָה בָּרַע עַל מִטָּה

[illegible]

ניתוק יחסים. זו כיום המראה המכרעת. המוכנת מאליה: של נתק. גם כקאים בבתורה שובחם שכלשון המיקרא היה לנתק מובן אחר לגמרי: אחר מנגעי העור, כשורשי שיער הראש או כומו (ויסרא י"ג 13).

שאלה היא אם סבב, או סיבוב, או
ובבבות, חמים למליס חילוסים או
מה. אבן לשני השודשים יש משמעויות
ת, וכווראי לא וזחת. השודש סביב עניינו

[illegible][illegible][illegible]

שם קצקם - כסיוכו מלא או חלקי

1

מחברים לזכור

זמנים לוחמים

[illegible]

הם מקימים קבוצות של חברים וזוהי
התחלה של תנועות החירות אברהם לוי (ליבסון) ובניקה הלי
מקצין בלתי-רשמי. שירותים החברתיים.
החאות נולדו תחילה כשנת 1951. החאות הראשונות זו
ענישה את הרפואים לפעילותן של החאות. אבל
הקבוצות שנפוצו אחרים החיים החברתיים נמנעו ככר או אפילו
התחילו משקל אלוהו וברחבי חדר ויהי לנו. הרחיקים
החברתיים היו שונים קצתם. כדור: לא היה
ממש של שלום עם מדרים. בליתו היה חירות של ממש
ולו מלאות רכבים. שכאז לנוס מדיכול או מחיר
החיות והחוקים. היה מצב כיסחות מרעה וכליתו היה
החיות ברחבי כלל בתקופה. בליתו היה חירות הראשון
על-ידי כח של ארץ ארץ מאז מלחמת השחרור. כשנת

האומץ לקחת דברים לידיים

[illegible]

אז אולי בשביל ייבוס כבוד העז
אז אולי בשביל האהדות: חתומים, העיריות היא
במסגרת המסגרת עצמאית, כאן, במסגרת הקטנה ימול
ההגעה לביטוי, כל דבר כאן הוא עילית, מה מקבילים
המקבילים לקחת הכרזה לדייט שבחנה גדולה, כמו
רק מעטים מעטים, יש משעו להם, אכן, עזרת רכזו
הוא כזה-אז, אולי, ככל כעדי לחפורים במסגרת
הוא אולי בשביל האהדות: חתומים, העיריות היא

יחזקאל לומר שזו גם המגרת האתרוגה בה אפשר לאכול
ביום מקדוה. לכן התרומה לחייל רכה, אפילו שהעילות
מביאות אינה תיעושן השוק. כאן לומים להיות אחרים
שגם על אלה ישיאור כימקור. ולכן יש השפעה חזיתית
השוק. על החברה כולה ועל לכל תכונה הולאה
היה לתת שלב כזה של האתות לכל אדם כישראל.
עומד על שדה לומר לעשות לעצמו את הכל ולא
לעשות לעצמו עם.

מִתְּנֵן אֵלָיו צִיָּכּוֹן מִנְתֵּלֵעוֹ: "כִּדְבָרֵי שֶׁל אֵייל מִקְבִּילִים
יִזְקוּ לְרַבּוֹתַי מִכִּדְבָרֵיךָ, שָׁדָשָׁה שֶׁכָּל חֵייל יַעֲבֹר מִרַק וּמִן
הַלֵּא יִשְׁחַדּוּהוּ הַחֲבָאִי, אֵילֹא מִשּׁוּם וְהִיא לְעֹבֵר כֹּל פֶּעַם לִירוֹנָה
שֶׁתִּלְקַחְשָׁה אֶת הַתְּהַדְרִיל הַזֶּה שׁוֹב וְשׁוֹת, זֶה יִכּוֹל וְהִיא לִהְיוֹת
זֶה אֶפְסִיל וְכֹל גִּרְעִין שִׁיכּוֹא יִהְיוּם הַכֹּל - וְיִתְחַיל לִכְנֹת

[illegible][illegible][illegible]

מאת אהוד דוד
ציילם בועז לניר

חול עם משמעות

אנחנו כאן לכבוד שנת ה'תש"ל המתקיימת כמסורת תנועת
100 שנה לפולחן ה'תש"ל

לא היה לאו לברות

[illegible]

מפגש „כל הנח"ל", בעוד
כמה ימים.
לקראת הכנס נבדקה הנקודה
הצעירה ביותר ונמצאה
הולמת את קודמותיה:
שממה, בדידות, צעירים
ותלומות

[illegible]

נחל אית' בשער תה' אחרות

هذا من اجل

א כולם ברחו לחורל מהחום ומר
השבי"כ. לא בולם נדחשו לכונת
המכונות. גם במלחמת המזרח
נים של אילת לא תמצאו אותם
אפילו עד פארק קנדה אינם

מניעים.
תיירות הקיץ העממית באמת תרבות. על
האש. תופעה ישראלית ייחודית. מתחלת
בנוכחי חור, בגנים ציבוריים, באי תנועה
נחלים בצדי כבישים ראשיים. חמש דקות
מהבית, חמש דקות מההיפר, חמש דקות
ממאכלנו. מה עוד נרוץ לכר-אדם כשנש אוהל
שולחן לרמי, טלוויזיה על מצבה, רדיו-טייפ
דבלי קסטל, ים לילדים שלא יסתובבו בין
הנחלים ומגל בשביל על האש?
בבוקר יוצא הבעל לעבודה ומערב מתלבש
איטלקי, שרשרת כסף כבדה על הזאת חור
לאוהל לשש"ש ולחברים.
תראו אותם בחנים הבאים עלינו מתמקמים
באי-התנועה הנדול בדרך פתח-הקוה ליד
רכבת צמון. בגן העצמאות בחוף שרתון. אבל
הסיפור הנדול מכולם מתנהל בקטע הטיילת
שבין חדולפניריום ליפו ממערב לבית
הטקסטיל. באותו הידוע בשם "גן ציארלס
קור" או "חוף המגנל" בני עמישראל
בשבתות הם אלפים. בימי חול - מאות רבות.
אוהל באוהל מגנל במגנל מעשה. דוקטורים לא
תמצאו שם. אבל באים הנשים והניסות
והאחים והסבתא גם. לא כמו האשכנזים.
חיצאים לנפש עם הכלב ואת הזקנים
משאירים בבית.
נוטים אוהל לשבת, לשבת, אפילו לטובעים.
חילדים בים, חאשה עושה סלטים, הטרניס
טור שר את חיים משה והבעל מנפנף עם קרטון
לצל המגנל.
את המצרכים קונים שני מטר מכאן, בשוק
הברמל, ואודי חצריים מטיילים לבית
הטקסטיל, אולי יש מבצע למגבות או סדינים.

אפילו שיהיה מפ"ם

נ כולם כאן אוהבים את מדינת ישראל
ואת ציץ. שנתן להם מקום זה יפה אפילו
שיש קצת לכלוך והדשא שחוף מהנחלים במעט
לנמרי.
מת. הוא באמת כבר לא לבוד... אין אמרת
מר בן ליברליזם אפילו שיתחם מפ"ם. אפילו מער.
בולנו ציץ! רק שישתול כאן. הם נובשים.
כמה עצים. בגן הזה (הקיים כבר שנים)
ויתלח עליהם במחשבים. כי בלילה אין אור.
וחשבים במחשבים על החוף ומציקים
לילדות. ויעשה במה בריות. שלא יצטרכו
לשטוף את הבלים בשירותים של. חחוף
חמערבי. המטענה שלהם, והכי חשוב: שייקח
בסוף מבט אחד שבה לפח ולא מר בתל-אביב
למה הם המלכלכים.

אחרי יום אחד
הייתי מתאשפז

ל מה כליך מלובן כאן. אתה שואל.
מסביב אלגאנטי שמעון. ירד ועד שבנות
תל-כביר. שבא ככאן במקום כחאזע על חמר-
פסת בשוכו של. כי את השקיות שמתלקים
באן מחעריריה בשביל חאשפה הם לוקחים
חביתה - למה חושבים. שאם ינקו את חלכלך
שלחם - הם מריעים של העירייה.
ובחוף המערבי. מסעדת הדגים של עזרא
מרמלשטיין הידוע (ותק"ם 1). שם יושבים על
אבטח קר וגבינה בולגרית ומושט מטון
בתמאה ושקדים. אומרת טל המלצרית שידה
מירושלים למישר חחוף. איך האנשים יכולים.
איך אפשר על הבבים חראשי. באמצע חור.
כל המכוניות והרעש והעשן! אחרי יום אחד
חייתי מתאשפז.

ויוזה וילה

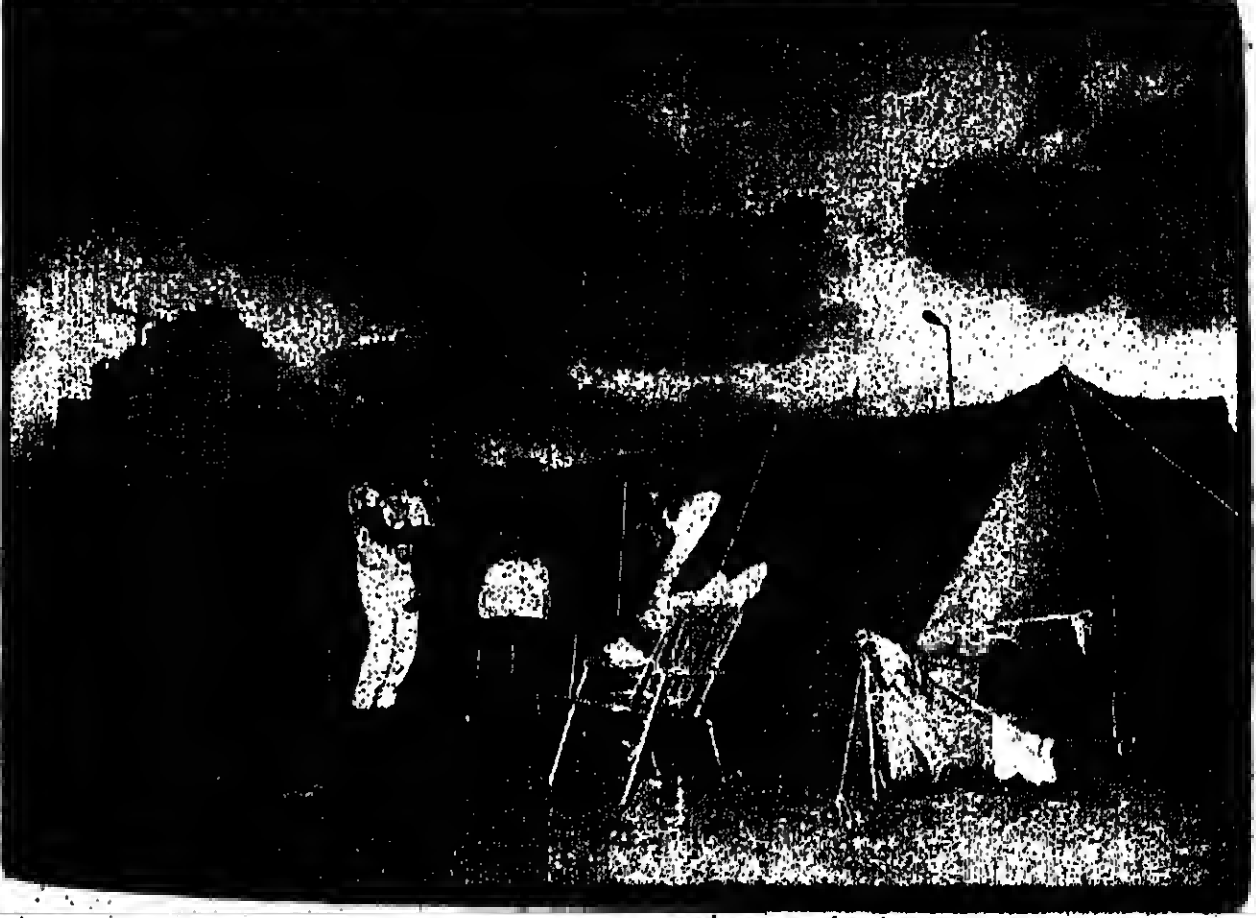
נ רקו תדליק את תפלאוהסטים.
תראה להם את-הטלוויזיה על המצבר
של האוטו. תראה לו מה זה נחיות עשינו מה.
מתלחבת תמי סניור מלח. שבה עם בלח
ועד שלושה אחים שלו ועד שלוש נסיות ושותי
דודות וסבתא ודודה ילדים עשכשו. בים. וותר
מעשים נפש באוהל. שיש לו שישח חדרים -
ותרשום: גם פרדורה. רק דוד שמש אין לנו.
מתלוננת גבדת. יציר. שיצאח לבאן לשערה
לאחוב את מדינת ישראל וליאות ודיאר. אבל
בעקר לאפולו. יש לו זמן לקוסקוס וכל מיני
ביושלים. שאת חמור זמן. ואיפה בבית שן זמן
אנחנו עזרת. המורת. כולם. כאן בגן ציארלס
עדות חמורת. ילדים. לאכול. חרבה. בשר.
איכלים מופלטה ובראנית. סחורג ומקרונים
וקוסקוס. דגים. מה. שחילדים. תופקים
ולקליקיות חריפות וכל האש רניל. חכלן ושננים
מגלים חפאנו מלח משמח על חאש. למי שנת
נסענו לאילת למכור אבל מה אחר. נווילנו כי

מנגליאדה

מאת עמירם כהן
צילם מאיר מרטוש

גן צילם קלור. בשבתות הם אלפים

אחרי חצריים מטיילים לבית הטקסטיל. אולי יש מבצע למגבות

על האש. שוואדמה מכשר וקבת עדין

הוי של התנחלות חדשה, על שבית ימה של
תל-אביב. בל חזון רחוק ולחדשי הקיץ בלבד.
משכחתי מאוד, זול, ויש בו הרבה בשור

תמונה קבוצתית. איפה שנית סניור. איפה משה מחוקק

חאשה ששה שלט גדול למלח השקיעה ועילומי הכין

סמיון וינצנטי אבנרלי. בירת תל-אביב לא מתייחסת סמיון

אני ממשלה גדולה ועדין באי מהשכנים
משפחות ברעמה ובזולת.
אלמח ברעמה: ראות בבר את האוהלו
נחור אחד רק מחסון. אפילו פליט יש לנו קודם
שנע את הדודות. בכל דוד דודה ולכל דודת
שנע אתה שני ילדים וחורר הכי טוב בכל
האוהל לאמא.

איך דודה
ברכה אומרת

אני ממליצה בכנות לכל עם ישראל לבוא
למח. מה זה כל עם ישראל... כמונו.
משפחות מרובות ילדים. עדיף לנו פה מאשר
במנות ששמעתי שהגנים שם חולכים לחיגור
ועד מעט ראים את הקרקעית. אבל העיקר.
אין הדודה ברכה אומרת: כאן זה ללא תשלום.
ועם אוזניים שהקובצים לקחו את כל החופים
אנחנו מזה חיתנים וכל ילד שאתה נכנס איתו
אנחנו משלם סכום אדיר.
תלך המגנליציה של משפחת סניור מלח
נע ציארלס היה חדרתני. וירא כי טוב ויתנחלו.
בן סניור: לפני כמה שנים היינו באים אחרי
החיים. עושים על האש ומתקפלים בלילה.
אחר כך התחלנו ככה. יומיים שלושה. אחר כך
אנחנו: למה לא נתנחל לשבוע. אפילו עשרה
ימים! אין הדודה ברכה אומרת: אוויר יש פה
יותר מטיבריה. יש כאן משפחות שבאות לכל
הקיץ. כל החופש של הילדים. הכי צנוף כאן
גנים שלישי. למה כי סניורים את החניות
מהררים וכולם באים לכאן. ממש מפתח. אין
מקום לכל האורך.
מתארגנים לצילום קבוצתי עם מגנל
וסינסיטור. איפה שנית סניור. איפה משה
מעק מראה את ליאור טובול ומיירי סינורו
בניי אלחים אני חורגת אותם. בדיוק
נשעלגלים הם אינם... יראו אותנו בטלוויזיה!

קדמון-פלסטיק חזק

ש מעון אלגאנטי. ירד ועד שכונת
תל-כביר. שהים נקראת. גוה עופי.
ועד כל חיים בכיסא שלו. לא זו. אני גם בבית
לן מיוז כוס אחת מחשולך. רק את המגנל
הוא עושה. לנמף בקרטון מעל החללים זה עניין
ל כבד. רק תגבשים מנמפים באן. מר
אנאשי. שירותי חב כבדות יורדות על החור
- אני משקיע באב ובילדים - בא לבאן
מעות אחר החברים כשהוא עובד. ובבוקר
נחא לא עובד מתישב לו עם מגנל
לשניסוד. ביסאות. ארבעה ילדים ואשה.
מנירים ערב באוירח טובה ותרבותית. יש
אין. יש לאשה יש מח לקרוא. ובסך חבל
תור אל ממסעה: סוף אחד עולה לי בערך
תור שקל וכל המשפחה אוכלת על האש
שעלשים שקל ואם אני צריך לאכול את זה
בסעודה כמו החוף המערבי - אני שם שם
מאפים ויוצאים רעבים.
לנו שהאשה עושה סלט גדול למלח השקיעה
למלח הכלות. אלגאנטי מספר לנו מתוך הכיסא
ל תלמו המוניציפאלי. ציץ. ששלה פחם
מרגעיו. במקום שעשה קנסות לאנשים
קין להם מקום לחנות. שיבואו לפה במפתיע
יקטס את כל אלה שעושים את האוהמה
ותרנים לנו. לאורחי תל-אביב את חדשא. כל
אלה שבאים מלח. מראשון מיד - אלה
מלכלים. אלגאנטי עשה סקר פרטי ומצא
שבת המגנל. 80 אחוז מהנושפים אינם
אחרי תל-אביב. הוא גם מוכר למלח אותנו מה
שע את על האש - על האש טוב: חבי טוב
מר שווארמה ממין נקבה. בי חובר הוא קשה
הקבת זה רך. כדאי מאוד נקבה. אפילו שיש
חמר של שני שקל בחנות. ואף מעט לא לעשות
מוד. משקונים. לשים את התבלינים ולהחזיר
למים לפראי חבשר עשה רך. ולנפנף מעל
החלים - מספיק קרטון-פלסטיק. משחו חזק
שלא נכר.

וירק לו הפיו

רעיות משפחות. שחוף המגנל ודומיו הם
מבאמת תנוש החזירי תאפשרי. בשביל
לסלם הם נמיינים אותנו להצטרף. לחאפלה.
על עטא ועל האסון.
אין ואסתר עמר מראשון וחילדום מין.
קין וניסל וחתיקס הם פס ראשונה כאן.
אין מובטל. געברתי איך יום. ליד
חחערירום ראיתי אנשים יושבים מה בושא
עושים על האש. איך אומרים. נדעק לו חפית
שקית את הקריאה ואמרתו. יאללה נקח את
החברים. את האשה נשקיע איתו עשירים
שקל בסינים נבוא נשכ איזה שעתים שלוש
משל על האש. לילדים - תר להם איזה לדרה
לחם מקלות של דגים. קצת ושחור. בדשא
נכח געוה נעניי. נחור חביתה. מצאנו מה
אנחנו בלם על הכיסא בלם עזרים. אחד
ועל לנו חללים להדליק את המגנל.
ועל אסתר האשה. זה כמעט כמו חול
תור איפה יש בגדיים עוד מקום יפה כאן.
חירות סוף העונה. חוף תל-אביב. אחרי
חורים כבר לא תראה אותם.

מלחמה

אין מיסור עבודיה - בכדורגל

מאת ישראל פז

משחקי הליגה יפתחו מחר • מחכים לטוב אבל חוששים ממייעוט צופים • ניהול כושל וחוסר מוטיבציה של שחקנים • האמנה — מסמך כוזב וחסר ערך • האם מוכנים הפרימונות שלנו לשחק תמורת 35 אלף ש"ח? • עסקה, היסטורית: בריאלובסקי תמורת רוזנטל

עונת הכדורגל 1987-88 תפתח מחר, תמיד יש מות. מקום טוב. אבל השאלה הגדולה היא האם יבוא הקהל למגרשים? האם יחול מספר? האם צופים רבים שהיווה רגלים מרדניים ישובו אליהם? השירות במספר הצופים, שגבר בשנים האחרונות, מראה את ראשי ההתאחדות לכדורגל, את ראשי המועדונים היורשים העם שכלי קהל יקלעו לצידות תקציביות ויצטרפו — כמו בשנים האחרונות — להתוסס על דלתות נעולות בעניים במתח.

ישנם משחקים מושבי קהל. אלה הם מפגשי מוקדם. מעין "הקדמה" בתוך כדורגל אפור וחם. השחקנים משובים ליד בקבוצות נעדרות אודרים, קבוצות שאין מקומן במסגרת יולדת להלחמה. זו גם הסיבה שמשחקים לא מעטים מתנהלים כפי מאות צופים בלבד. למעשה, רוב התחרויות מתנהלות בשחקנים אינם מלאים. גם אחרים מושכים, ששחקנים מרורים מקבוצות אחרות כשנחתו למגרשים. הם מעריכים את המבית הרדוד והמופלא, שריו ושעריהם, לתענוכה. אם היתה הסלולרית מוטפת לשירותים ישיבים של משחקי הליגה הלאומית היתה נוסח עיר יחיד במספר הבתי-משכנע של הבאים לחזות במפגשים.

צייתי — "הנינוח", אכן, רק לעיתים רחוקות יש לנו משחק מבריק. כשבת האחרונה, על כתר האליפות, נכח בעונה שעברה בשעל בירדשא של איצטדיון בלומסילד נכנסו קבוצות הפועל תל-אביב ומכבי תל-אביב.

הדוגמא: מכבי חיפה

הצטרפות של מכבי חיפה בשנים האחרונות, שיקמו אותה מבחינה כלכלית, וזהו למעשה הקבוצה היחידה שיכולת להחזיק מעמד בליגה הלאומית בעודת הקהל. מאזנה הכספי חיובי. היא לא רגיבת לבקש סיוע איצטדיון קרית אליעזר. מגרשה הביתי של מכבי חיפה, מאכלס אלפי תובכים מדי משחק ליגה, ועם סכומי כסף ענקיים שהופיעו מכבי לקופתה. היא יכולת לתמוך באותה-עמל, רכיש שחקנים אין מכבי חיפה, שכיחות כדורגלנים, כמו בקבוצות אחרות החייכות סכומי-על ואינן מסוגלות לעמוד בתחיליות גם לשחקנים שמשמורתיהם נזירות בשכונות וחוברות.

ניהול נכון — זו הסיקמא שכל מועדון חייב לאמץ לעצמו. אבל לא כל אלה מתחילים. בראש הקבוצות מסוגלים לנהל אורח-כסף נכון. לא מעט אינן ניהול חשבונות חקן. מתחבבים עם השחקנים, וזהו חלק מהמשימה. ישנם שחקנים, שאינם מוכנים להחזיק דף-המחשבים שלהם ונחמדים חובות בברים ואינם מצליחים

להתאושש. רק לאחרונה אושרו שלושה מיליוני דולר מתקציב מועצת ההימורים כדי לסייע לאנדרטה, שחובותיהן מוערכים כ-11 מיליון דולר. הכל אוהבים למנות ביקורת על הכדורגל להשמיץ אותו. עסקים מעטים אחרים שואלים לא פעם מרוע מועדף הכדורגל על פני השאר. הם רק שוכחים שהכדורגל מפרנס את

כל שאר הענפים. הנוטן הוא המבשר היחיד המחזיק את הספורט הישראלי כולו מעל פני המים. סכומי כסף גדולים מוזרמים מדי שנה לא רק לפרסים, אלא גם לסייע למרכז הספורט האנדרטה, ערב פתיחת העונה היה איום כהשכחת הכדורגל, סמבונקצי שנתית, הפעם היה הוויכוח על צמצום הליגות, איש לא התייחס למשכר כדורגלנים, לכל — ונס למרכזים. נחתה פתח הנהלה. היה כדורגל נחתה פתח הליגה היו כל המרכזים, אותו כל הספורט הישראלי — קורסים. לא היו משכורות, לא היה כסף, לא רק לכדורגל אלא לספורט הישראלי כולו.

כמריה כמו ישראל, כה התקצבה הממשלתית לספורט ועומתה בארץ שהתבססה קטנות כדורגל מאשר הוצאות — הנוטן הוא המוריס את התמנן לעודק הספורט והכדורגל.

אשמת הכדורגלנים

את השאלות היסודיות היא מרע מותם קורף מדי שנה אהורים ורכים אומרים שאין מה לראות: שהכדורגל הישראלי רל ברמתו. לא פעם — משחקים עלובים. אני חושב שהכדורגלנים עצמם אשמים בכך. הם לא תורמים את כל יכולתם מייפיים כמשחקים ובאימונים. חבר להם מדי-עבודה. הם רואים עצמם ככובים וחושבים שכלל מאמץ יצירתו "לסכן" את הצופים. חוסר מוטיבציה מנע את העלאת הרמת רוקא כעבר הדוק, בשכדורגל הישראלי היה הכדורגל בשחקנים לא קיבלו שבר כער משחקים בשווי כאים להתאמן עממית-שלוש בשבוע, אחר יום עבודה — היתה ההתלהבות רכה יותר. כדורגלנים השקיעו מאמץ ויחיה ואו היו גם הצופים באים בהתנלה. אני עדיין ווכר את הימים ששייע נלוו, סכב מכבי ת"א, היה משכים קום כדי לנעץ "מור" בנהג אנה, לירושלים את לתיסה, ולהספיק לאימון או שמשח מלמר, כלם הפועל ת"א, היה קם כי בוקר ברי לעבור על טריקטור בסולל-כונה, ומתייצב לאימון בשעה 2 אחה"צ.

יחיו שיאמרו: היו ומנים. זה לא היה כדורגל. טעות כירי אותם. מומתים. זה היה כדורגל עם נשמה. עם רצון לייצג כחלה את סגל האנדרטה ונס מבטינה מקצועית לא היתה האיכות פחותה מזו של ה"פרימונות" כיום.

כדורגל אנו יכול להיות מקצועני, גם לא תציימקצועני, כאשר הנהל אנו נכון. הכדורגלנים אינם משחקים רי והמערבת כולה מייחמת למקצוע כדורגל חוככנת.

אפשר לנהל בזה שרדנים מהשואות איכות הכדורגל של או ושל היום. אבל העובדות מדברות בעד עצמן. הצופים בורחים — והקבוצות ננס ובחירת. אינן מניעות להישנים בוויה הכין לאומית.

ברוך אמנת התשלומים

התאחדות לכדורגל מתפשת וריסים ברי להסוך את הב, דורגל לאסרטיבי יותר, אחר הפתרונות שרכים רואים. אותו סקציה-הוא. ציון שחקנים ורים וראה משכצות. התל מעונה הבאה, 1987-88, יובלו, כנראה הקבוצות לצרף שני שחקני תרל לשרותיהן. אפשר שבתחילה תהיה התלהבות,

אבל כאשר יתברר כי נס תוריס אינם אחס כוכבים שיעי להם — עלולה התכונה להיות כסולת, ויהיה קשה שחקני למצוא פתרונות.

הפתח לשינוי טמון לא מעט ברלי ההנהלה הישראלית עצמה. שחקנים המשתכרים כ-100,000 אף הם לעונה (לרוב נטו), חייבים להתייחס למשחק כבית רציפה. שני לשנות מנטליות ותדמית. אם הכל יאשר כמו היום — יעורר זכר לשיקומו של הכדורגל שלנו. הפיתוח יישק. סכומי הכסף המושלמים לשחקנים יעלו ואילו הצופים יישק. להאזין לדיון.

יש בירי ממך מאלף עד כמה גדול ההבדל של הכדורגל הישראלי לפי האמנה בין מרכזי הספורט הסכום המרבי ששחקן לשלם לכדורגלן בליגה הלאומית הוא 35 אלף שקלים ושיש למאמן בליגה הלאומית — כ-10 אלף. לשחקן בליגה האצת — 17,500 ש"ל. למאמן באצת — 24,500 ש"ל. אלו היתיי נציג שני שחקן שאלה משלוח המרכזים — הפעל מכבי ובית"ר — שהתמו על. המסמך היתה יד וועדת כי כ מסמך-כוכב, שבו נאמר בין השאר, להסכמים המרכזים המפרטים לעיל אינם חייבים בהצמדה למשני ועומתים מות בהסכמה הדדית בין הקבוצה לשחקן/א המאמן.

המסמך הוא ברית. הוא באמת מבטיח בברית-המרכזים מליאל-אן אלי אותה ואף ארמלי, משה סיני, אבי טון ונס אחרים לשחק עבר. סכום מוצי"ק לביכמו מוצאים מתרונות כדי לעקוף את אמנת התשלומים. הם סנסטים של חוים רבי-שתיים, של תשלומים טמיה ה כלוםם אחרים. אולי דוקא בתורס הישר ענין אטס ה הכדורגל הישראלי.

קצין נתמנו במה עסקות-ענק, כמות לא ידעו מהו כדורגל הישראלי. בנהלה שבת היתה מעורבת קטנה מני תישה המכשפת להשיב לעצמה את כתר האליפות בל-הוא היא מברזא את בבבבה, רוני חונגל, לקבוצה הנלגת מל ממות 280 אלף רולר קעתה במקומן את הוועד הישראלי דניאל בריאלובסקי. ההקבוצה המקסימלית אוריתה בראש ה-הלה, נו, באסה, לך תאמץ ששחקן כבראלובסקי, שני נס את טעם המקצוענות כדרום-אמריקה ובמרכזה ינא ליתר ויהיה ציוני ככל שידה — ממות שבר שני של נאל ש"ח...

הקסם האירופי

תופעה מעניינת, כדורגלנים ישראלים, לשיש נס לאירופה חכם ששם הם עתידים להשתכר. נכחם ש משתכרים. סכומים קטנים יותר מאשר הישראלי. אינן יורם שלוש הכדורגלנים המופיעים כיום בקבוצות אירופיות גם רוד מינוני (קלד הגרמנית), רוני דולגל (גרמניה) ונרד הבלגה צ מוטי אינגר (יורה ההולנדית). לא יכולים לקבל כסומים נכחם יותר בקבוצותיהם הישראליות. אבל הקסם לתופעה נכחם אירופיות שחול לבניהם סכומי-כסף, אולי למוח אוק נס נס, כראי, אסבי אינני בטוח בכך.

לעיתים משתככים למ"ם עם כדורגלנים גם אנשי-האיה ברידגלנים ותיקים, שאיש אינו יורע מלי תמתיים וקחה שלהם תובכים חוים והסכמים אורכית-ות. מרבים להסד שנים ואולי יותר, אכי כון ניהל מ"ם כוח עם נכח מלי בשוהאים הוא ב...נלאנו ריינג'רס הסקוטיות אור מלכית סוצץ במה פעמים את המ"ם עם בית"ר ירושלים על אמונה ראשי האגורות חוששים להסתכר. הם משתלמים למוקד את תחביבות, אבל לרוב יל השחקנים הוא על העלית וס המבטיחים את התנאים.

מאבקים קשים — והפתחות

איו לגלל תחת לנו בעונה שני-תחת מתי ראשית תחת או העונה האחרונה. בה ישיחקו 16 קבוצות. לליגת הכדורגל, שנית, לא בל הקבוצות-מכונות שיתן לעונה שני ומתישה לבן ייתבנן הפתעות בבר משכנת הראשונה ותלתי תמיר סוכות, ונ מסופות את הפלפל היתר לכדורגל של האליפה הפועל תל-אביב; מתקשה לשמור על תואר — קשה יותר מאשר להשיג אותו. שוייט וסטר לורכן את תובכי עני יתיר, אשר שוכרה מבכיתיהם עם דניאל בריאלובסקי, וילא בור חעשל כל מאמץ להחזיר את הכתר. האנדרטה ארית תל אביב, שגוללת יכיתה מעולה בסיוע השני, כינות חעשה מאמץ לביר ביי לטעות פוע סכסס טעם אליפות האחרונה (1970-71). גם בית"ר ירושלים, שישלח בעונה שעכתי בליגה אר, ותחל בגריש-היתר, תהיה חייכות בקבוצה אחרת. כלל נאיה מריר לברים מעולם.

השאלה המכונת היא אם נסמך הקבוצות הישראלי למגרשים. כי ללא קהל ימנעו הכדורגל הישראלי מתור המי-האשעים של עצמו. כלל לראות מתור בדרגה ללא אופים היא עם ללא מתור.

ורים בכדורגל הישראלי — בעד ונגד

לאורך זמן, אם הכדורגלן יהיה טוב — יוכל לשחק בכל תנאי. לאילו שינוי אתה צופה עם הבאת זרים? אולי יגרמו לכך ששחקן בערבים; תנאי המגרשים ישתפר; אם אנו רוצים שיפור תנאי חשבר — אז השפור חייב להיות בכל חשטחים. איזה שחקנים זרים יבואו לישראל? ביר שלא כל אחד יקמוץ וירצה לשחק בישראל. לכן צריך לבדוק כקפידה את מי מביאים. הזרים הראשונים שיבואו לישראל יבולום לתועה לנו שם טוב כאירופה ובעולם, ואז שחקנים ירצו לבוא ולשחק בארץ. מעבר רצו רק מעטים לשחק בשוויץ וביום הכפת לאחת המדינות המבוקשות. כבעל ניסיון בירלאומי איזה שחקנים חיות מביא לישראל?

אפשר לחפש זרים בכל מדינה בעולם, אסבי-זא לא מקצוע קל למצוא אותם. אני חייית מחמש קודם כל זרים הנמצאים בשלבים האחרונים של הקריירה שלהם. מקצוענים ותיקים שיכניסו דפוסים חדשים באימון ובמחשבה. לאחר-מכן, היתיה חולך על שחקנים צעירים.

האם אין תקנון התשלומים מגביל אותנו בדמות חשבר? צריך לשפוט שחקן ישראלי, אז ר, לפי תיכולת שלו ולשלם לו בהתאם. אם יחיה מספר גבוה של שחקנים זרים טובים תגבר התחרות כינס לבין הישראלים והעורכים שחם יחיו זולים יותר מחובבים המקומים. תוריד את רמת חשבר ואולי יעמדו בתקנון. המטרה היא לחנע לכדורגל טוב יותר, ולשלם יותר כסף. התקנון יכול להגביל אך בעולם למדו להיות עם תקנונים לנגד זרים, ויש שם דפוסים אחרים לתשלום שלא לפי התקנון.

גורא שפיגל

ניורא שפיגל, המנהל המקצועי של הפועל תחת הקות: חרונגא הטוב ביותר הוא תרומתם של השחקנים הזרים. לברוסל הישראלי, ללא זרים בברוסל איש לא חיה שומע על ישראל כענין זה. בכל תועל חבנו בי ללא זרים אי-אפשר לקיים ליגה בעלת עניין, חזרים ילמרו את ישראלים מהו בדרגל נכון. כל זר יתום לקוים חקני וחשפתו יכולת להיות רק חזיכות.

אין חושש ששחקנים זרים יגרורו למגטלות הישראליות. אם זרים יגרורו למגטלות שלנו, סימן שלא בחרו באנשים חכמים. חמטות היא שחזרים יסחמו את חשדאליים לרמה אחרת. מצב המגרשים, חשעות חלחולות של המשחקים וחחוס שלעו עלולים לגרוע מיכולתם, אך אסור, לו לשחק כי חדפי לא ויהי

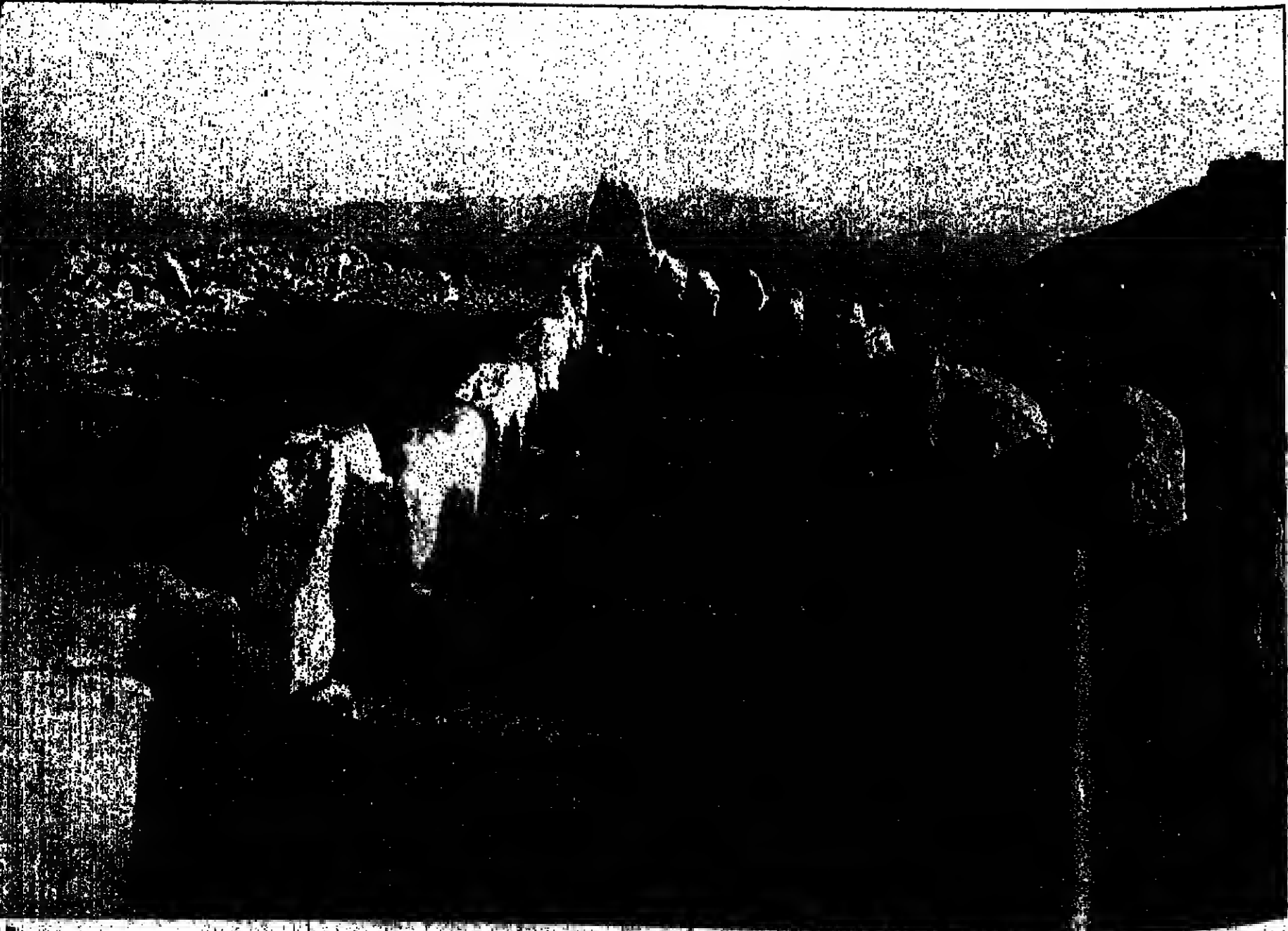

העשם דוקים

עבודת אדון רימ

עבודת רעם רבינוביץ

רעים חדשים
 פלו של דוד פיון הוא במידת-מה יוצא-דופן מבין שבעה שהוקמו בשנת 1960 במושב המקובל. מבנהו כשערי בעל שמיים מרהיבים. לרוביו של פיון, הגוף הקרוב והנאי וגודל האבנים יצרו תחושה שמעברת היטב אל תחושת ניקיון בשעות הבוקר. בשעות אלה נראה השער, על גל הכר הקרני השמש המשחקת בו — נודל ומיסט.

אוריו לאורך המצוק, עבודתה של חיה מוחות. אבנים גולגולות ושטוחות שהנחו בשני משטחים. הקו העובר בנייהו הוא קו העקיצה, הנשפך אל המבטש. אין כאן שום מילוסופיה, הוא מסביר, האבנים מוליכות רדף קו העקיצה אל מקום הנצחה הטוב ביותר במצוק, והוא גם נתיב המים.

על גלע הנבונה מאחורי המצוק פורשה עבודתו של רב הלר. זהו החור שבו להעלים מהאפסות הרומטיות שמעניק השקט הלר נאמן לרובו. שעיסקה עיסוק במים כמרכיב מרכזי במבנה ובקיום האנושי. הוא הקלאי ותקן מקיבוץ נידים סגנון המערבי, ויחסו למים וגשם הוא מרכיב רגשי בעל משקל רב. עבודתו כללה מלבן המורכב מתשע אבנים מנסרות, ומסגרת על גלע הנבונה. באבנים חצב בורות בגודל של 20 סמ"ל. הקורות הוא שבמשך הזמן ייקלט הגשם בגודל הקטנים. מנחת יבאו עפר, ובבורות יצמחו חיים חדשים. לכן הוא קורא לעבודתו, ספק בחייו ספק בריצות, "Nova Vita".

איוו רימס מארשבע החלש על ערוץ הנשפך אל המבטש ומסמן את מסלולו באבנים ניצבות. לפי רובו קשורה העבודה למחשבים מולחנים של צייר.

נעם רבינוביץ הקים מערכת של אבנים שטוחות, מוחות ומסגרת, מתבססת על עקרונות מבנה הגיאולוגי של אבנים ניצבות, ובקצה השני, הנמוך, יש אבן המסמלת בשוקת א מיתא אנדרה. גם אצל נועם, כמו אצל רב הלר, קיימת תחושת השמירה על קשר עם אופיו של המרכיב כתחום מדיה על הנאים מיוחדים.

עבודתה של דליה מאירי, שהיתה מריבה בבית-ספר שרה תל-הדמון, מתבססת על עקרונות מבנה הגיאולוגי של אבנים ניצבות, אשר מהם נבנות צורותו התצוגיות. היצירה בנויה מספר מקבצים נפרדים, אשר מתחילים בחוקי לקו המבטש ומסתיימים בהדרגה למבנים המעצבים ביר ארם.

עוזא אוריון ממשיך בקו שהחזיק בכך בפרייקטים קודמים. הוא ציין, הוא מצביע שורות אבנים אשר מוליכות את הצופה אל קו העקיצה ושם מורש אותו במקביל לקו. גדולות וקטנות, העומות יכל לשוטט בנייהו.

עוזא אוריון מספר שהוא נמצא במגע עם נ.א.ס.א. במסגרת לעבודת את האפריקנים להספי. מרם רובו, שינוע על המים, פרויקט אנונימי שיהיה השקר לפרוייקטים המבניים שנעשו על בדרך הארץ, ובכך להרחיב את מושגי העולם האנושי עד למערכת השמש.

עבודת דוד פיון

שבעה פסלים
עשו יד אחת כדי
להפריח את
השוממה בעזרת
ציוד כבד -
מפסלים. הכל מן
החומרים במקום.
עם רמון - 86

מצפה רמון, עיירת-סידור בצורות, שיכונים ריקים מאדם, אווירת חסר-אונים ועתיר חסר. הרב החרדי שלא השתנה מה במיליוני השנים האחרונות הוא נופו הפראי של מבצת רמון. מהמצוק שמעל למבצת ניתן לזהות ביצירת טבע אשר בבוהן להחזיק גם רמון להחזיק רגל.

בשנת 1962 התקיים במקום בפעם הראשונה, סימפוזיון אמנים. זהו מפגש אמנים, אשר יושבים במקום במשך פרק זמן מוגדר מראש, ויוצרים תוך השפעה והסריה הדדית. בסופו הם משאירים את עבודותיהם במקום. מימפוזיונים מעין זה התקיימו קודם לכן ביוגוסלביה, גרמניה, אוסטרליה ועוד. עשרת האמנים שהגיעו למצפה-רמון, חלקם מחו"ל, התגוררו ביצירה במשך חודשים והשאירו אחריהם את מה שנקרא אז "גן פסלים". יצירותיהם נעשו מתוך התאמה לגוף, אבל היו גם באלו שבאו לכאן עם סקיצות מוכנות בתיק. חלק מהיצירות נעשו על סמך תמונות מן השטח. היו פסלים שעשו מתמרים וזים, כמו כסון או בולת, אשר ניתן להעבירם למקומות אחרים.

אמנם תמיון היה די חדשני, אבל כאן המקום להזכיר שבאמצע שנות ה-60 החל להתפתח בעולם ורם הפיסל המביתי. ולטר רהמריה האמריקני התוודע בכל-הדיוקן באורך של מיל במרכז גברת ואחר-כך גם למרוק המהפך שם באותו קו. סטימסון האמריקני יצר באגם המלח הגדול, מוזס ספירלי בעזרת חומרי שכרה תעלה ספירלית באגם. רהמריה יצר, שורח כול-אייביקים" שמשך אליו בריקים בשעות סופה. הברקים היו חלק מהיצירה — רב שרהזיל ער יותר את מושג היצירה הסביבתית. הפיסל של סימפוזיון '62, אם כן, לא היה מחפני במיוחד. אולם הוא היווה ציון-דרך באמנות בישראל.

במשך השנים התבססה האתר ליד מצפה-רמון כמסורת. מהמסעלים באזור, והשועה צצה עם ייסור, מרביו המקבצים כמצפה-רמון, אשר הביא לסילוח תחילתו באזור המבטש ולהתעניינות מחדשת באתר. הפסלים, הדומה באה מעורא אוריון, איש. המרכז לאמנות הוותיקה בארשבע, הושב זה 19 שנים בבית-הספר שרה. שרהזוקר ומפתח כדרכו אמנות סביבתית בנוף המרכיב. אוריון, שלמד אמנות בריאל קולג' בלונדון, ניהל במשך מספר שנים את בית-הספר בשרהזוקר. למד על כדיון את נושא המרכיב והכוונות הפורמליים בו. הוא הגיע למועצה המקומית מצפה-רמון, שהיא בעלת עניין במיתוח התיירות באזור, להמחיל בשלב ב' של מימפוזיון האמנים, הפעם הציע תנאים אחרים: משך העבודה יהיה שבוע אחד בלבד. העבודות יתבצעו בעזרת מקלות מחצבת-אבן ומגשרה וממסאות במקום איש העבודות. וזהו סידור האבנים בשטח ולא פיסל באופן עצמאי וזיקוקי העבודה תיעשה באופן מקומית בלבד.

שבעה אמנים ישראליים, שעיסוקם באמנות סביבתית, נבחרו להשתתף בסימפוזיון. כשלב הראשון, הוצגו האמנים לבחור אתרים מדויקים להקמת יצירותיהם. מתוך כוונה שהפסלים החדשים ישלכו בין הפסלים הישנים, בשלב השני הוצגו האמנים לבחור אבנים מפסולת המחצבה והמסורה. האבנים מומנו והובאו לשטח. ב-24 באוגוסט הגיעו האמנים ועזרויהם לשטח והעבודה החלה להתבצע.

למרבית השטח הובא אורל ברוי עם בעליה, בואל זה אכלו האמנים ארוחות צהריים משותפות, אשר הובאו מבית-ספר שרה מצפה-רמון. בבית הספר גם הוצגו האמנים ועזרויהם. מלבד כילון יחד התייעצו זה בזה. תוצאות הפרוייקט תוצגו על-ידי תחילת אפריל. שם יתבצעו עבודות עתידיות. שם יתבצעו עבודות עתידיות.

מלך סין אל-סל

אימונית לכל גיל

מי עוד זוכר ליל הולך... אופנה... קטנים ואפילו המבוגרים... אימונית לכל גיל...

שלום בית

גם אנחנו רוצים

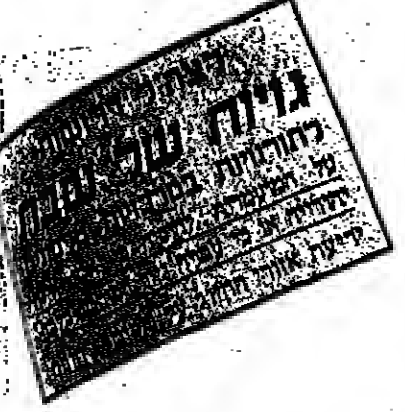
פרופ' שוואב, מתרגם... נוסחאות... שלום בית... גם אנחנו רוצים...

ששון לשמאל: צביקה שמידאליים, רותם, קרין, ויוסף נבו, ירד הנגד, צופים בקונצרט.

צרות טובות

בומב... בכל העולם נהוג לשלוח גלויות לחברים... צרות טובות...

גלית

המגפן... גלית... גלית היא...

בסוף המאה יהיו כמאה נמרים בנגב

כעשרים נמרים מסתובבים היום בנגב... בסוף המאה יהיו כמאה נמרים בנגב...

נמר - נמר חקשורתי ישראלי, מיוצג עם חיבור מובן לביתו... בסוף המאה יהיו כמאה נמרים בנגב...

נמאס!

די, נקעה הנפש מכל אתם יפניש... נמאס!...

אמרנו לכם

התנחלות הבאה תהפוך למבוקשת... אמרנו לכם...

באבא דיסקו

בעיה יש בבתיכם... באבא דיסקו...

שלוש חסידות מפולין ומזאבב נלכדו באילת

שלוש חסידות מגונות כפולין ומזאבב... שלוש חסידות מפולין ומזאבב נלכדו באילת...

העב"מים בשמי ת"א - מודטים מעופפים

ניסיונותם הנכשלים של חברי האגודה למימוש... העב"מים בשמי ת"א - מודטים מעופפים...

שושלת הפרק השלושה עשר

האם פרילן נחשוש את זרועותיו המסוננות... שושלת הפרק השלושה עשר...

פנס ואקינו... קבוע באקו... פנס ואקינו...

Handwritten text in a box on the right margin.

HOW TO FIND A GOOD PARTNER

هذه من اجل

על 1985 לא דרכה בן רגלי על ארמת רומיז. כל גרמיני מבורר בשפותי באקראי היה תשור בדין כמי שמעל חלק בקטע כזה את אחר על חסרת-העל בתרשות המות הנאציז. ויתנה לי הורעה בן בבית-המזמים כלומים לתיניי האומלל את ין השגשוג תוש. בילדותו גו נטלתי חלק בהצגה גדולה שעברה ע"פ עני הסכם השילומים.

לגור עיני עומדת. עיני דמותו על סבא חיש שעות עיני עיליזי הקולטנים בין רומיני חשון על עיניתי בולתי בוריסלז לעולם אל אשבת את המשאית. מביולית חוריס אל חיער. ורד חיותי ממחודד עיניי חאזי. ב.1946 כאשר נטשו את מחנה העקורים בליט (סטרית) מרדתי עם הסביבת הרומניתי. אל רציתי לוכלאות.

ב.1985 ארבעים שנה אחרי. נקרתי למבורר לכסס מועצת אירופה. שהייתי בהמבורג ימים אחרים ממדתי לתחום בן נערך הבנס. שמרתי על קסטורטורילאית אשית.

במים אלה אחרי לבטיס קשים וארוכים, יציתי רומניז אחרת שן מוכן מחקר תשוב. רומניז שיוזה בן שלב המעבר שבין דורר חאזי-לדור שחל אל נולד ימלחת העולם השניתי. בתקופת התגרס האחרית ין ין ערן האתממה הקולטסיבית לעידן האחרית קולטסיבית. בקישתי ללמוד משור. מקובל על פילר. מית החיים ושמעון הנפש שן הגרמיני תחדשי. שמייח האשגאיים תאלח מבקש אלי תחלת עם יארוחם.

ארנסט גולטה, היסטוריון גרמני חשוב בן ימינו, כתב ב-6 ביוני 1986 כי רוב חספרות העוסקת בנאצים

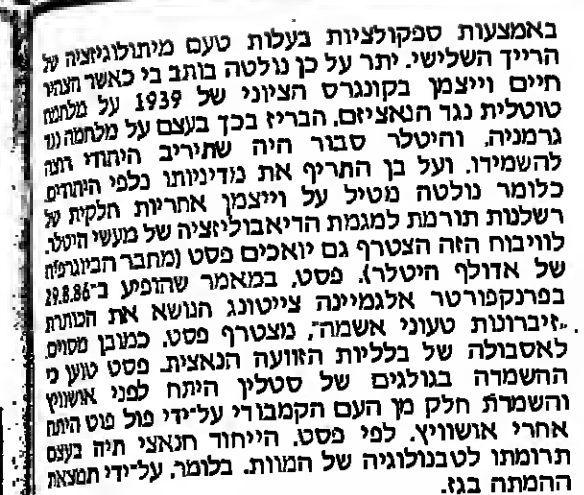
מתעלמת מכך כי שיטת החזמות החזונית לא החלה בצריחה הנאצית אלא ב"אסיה". בניגוד זה, "אסיה" הייתה הסבר: "אסיה" היא היבטו לרעיון הכלכלי-פוליטי. אסיה, כן, היא אסיה, כלומר בולשביקים. ימי מרוי התוראה של התאסיה. יומי מכך, יש הסיוטיונים המבקשים להתייחס לניסיונותיה לרומנט אלא לחם על בבורה של גרמניה. ולא רק על בבורה, אלא שחורבנות חייה. למנות. משהוא מן הרעיונים". אדווארד היילברוך, הסיוטיונים הרומנטיים שבו, טוען כי קרבת הנאציזם יכול להזדהות עם התאסיה. אדווארד היילברוך, הרעיונים היו כפויים למחשבה הקדם. רחב המוני, אלוט נשים. מקיף על-ידי בובשיזם "האסיהנים" (נאציב האוזים) ועל כן מעשי הוורמייט שלהם בחיורן נפש וחנן (ביחוד מאז 1944) על גרמניה עצמה. מעשים. הראויים להזדהות ואף לשבח והורית. נאציב אלה להזדהות עם חתם הרעמי.

[illegible]

שטורמער שוואל און הײַז און מלחמה של רומאניא און
העל הטיטורו וואו שוואל מ'הייז גורלס של הײזרײַם
נצח ב־1933 היימיץ הלאומני, און אל היטלער. און אים
גם בל היטלער. ווי נוקטסיס מבייז הייזרײַם אותה
דינטיג שנקט היטלור שטורמער מלחמה של אלה א
קובאב און אים און בל היז נוקטסיס בלפי יחיד: רגימנטי
המגיניש שנקט אדלר היטלור והנאציס ב־1938.
שטורמער קובע ב־1938 היתה בעיקר מגיניש של עירור
הייזרײַם של הייזרײַם רגימנטי. און בשני של מלחמה און
און רגימנטי נצח אותה שנה. מ'שרקט מלחמה ב־1941
ונצח אותה. אזו מעשה היטלרײַם יחיד: המנאטיס
אורדור. שטורמער טוען און אומנס חלק גורל בקרב
אולובוסיא הרגימנטי מלחמה בחיטולס המגיניס ב־1938
און מנאח אפלי מגיניס. און חיטול און המגיניס כלחץ
נסטילט אפלי האולובוסיא המגיניס און תמכה בתפרון
והתשמורת הייזרײַם. און, באמור, היה אן היטלר
קבע מלחמה און טענה און של שטורמער, המבקש לשר
אידר: מסימילא און חלק הרגימנטי וטולר. און עיקר נטל
שטורמער אשווייץ על כמפי היטלר, שוואל הרגימנטי: און
שפער ע און לחסידי און שתיקת החממניס: און
שטלמאכ. און שיתוף הפעולה בבצוע הרצח וכתאוקת
מחנות

לערובר מבקש לחנוכה תסבירם אנטרפולווגים!
 לתופעה הראייתית. הוא קובע כי הערבות שאכן
 יזמינו חזי שותפים: לפיכך תסבירם תאציים, את
 שני הוא בי חזי המותנים מסובלים ממששם שבחלה,
 ״ר ״ מבקש בעצם. הליכטורב לתעניק מינימא אנשי
 ועות (בחינת. כל מה שאנשים נעשים אינו רי נר).
 אוי לחילתורב השתתף אנטרפולווגי משבע עק שם
 אקדמיים השתתפו במכות הרצח. אלפי חרדי-
 ידים מן, מגלה בכל זאת משששים את הסבירי של
 גרונ.

גולות. אשר פרסם ב-1963 את ספרו "הפאשיזם וקופות", ביקש, באמור, להעניק לפשעי הנאצים מימך בידי לבוליות ההיסטוריה ולבטל את ייתורם וימנע. הוא טוען כי תיה אף כמעט שכל נותבי יסטוריה חציגוניים, שהיו אנטי-נאצי, עשו

ספר ק.ר. ברכה. מליטולוג ידוע ומבונה תקופת
הזימור. בתב' כפרקספורט אלמגני' ב' 6.8.82
הדגשה סטילטורט' (כלומר) אז התרחב בכל מספר
סטילטורט' כוח פונטיגלי' לאורעת השמחה ורצח
אמנם מסייעת לחבץ את המשיגים הערבים והאירופאים
הנאצים שלו. אז אין ספק שלמאג' היה יותר משל
היוזבך רק הנהל והוא ימשך מן א.ר. במעשה האדם
שני נוסח המתחדש עתה יותר טובה ואלו הם
פולטי אקטואלי. בתוך חירות העשועור והחש
ארבעים שנה יותר אחרי תקופת היטלר. מבטיח
ארבעים רבים להתבונן בן הסטאטיסטי העמוס
הינוקרי הנאצי חלק מן ההיסטוריות המבדחת
מבונה אלה, ואולי גם מבפני אחר, מחפשי סיטונ
הקולטואינים בזכות התרת האשמה הקולטואינית
בשנות ה-40 ו-50 הז' ערין רמנים שם שאמנם
אשימ'. מאחר ה' חומץ דר שטיג, אין אף אשימ'
אבל ש' שלו אחריות כללי קרובות. עתה תלנת
ומתחתית המבנה של השחררת מן האשמה אמן
האחריות. אם לא תאזר אף רבה, ואם לא רונה - אז
מקפת.

במגישת שקיפתו ועם חבר צעירי בוברסקין מן חסידת
הסוציאליסטים טען הוא כי הוא אבסס לא על מלחמת
מן התחרות הנפוצה בגרמניה לגבי הפלשתינים ועל
הקרבנות של הקרבות, אלא בעצם הדי חיותו א אשכול
שישיתו להקמת המדינה העברית העצמאית והקמת
האיסטיטור והפוליטי שן שואה להקמת מרכז של חסיד
ועל כל פרטיו) ובאותה מידה חיותו א אשכול שגילה
לכל חמור לפלשתינים משום שששוקי שנתו להקמת
המדינה היהודית. א נוסחא מאדור ממערכת רצתו שן
א פיצר מוסרם כבר שן חורדים בן שן פטעי אשכול ו
הדינת חורדים, א חורדים הפלשתינים חבנו שן
קרבות אשכול ועל כן. מוטלת עתה החובה לשע

החבר הזה אמנם אינו מקל ראש כחות הנאות
ביתד, ואף לא נתן שוב איתו מיני הסתור ופלי
וחף פלואה, ומבקש לקבוע כי ישוואה משה ופלי
יתרים, אולם היתרים פגעו בבלתינעים וזהו
ובכלת זאת אולי באה לבטול אפילו שהיתרים מוטלים
בפע בשמך. הקופה ארבה צה ונון חסוד
שליטתם. נרמה ל שהחשק חצו אתו חסוד
סוציאליסטי צעיר ברומיני תשל נרדו חסוד
ל חיבור, של שטרמה, של נרטה אורח של שטל
מבקשים להעניק לאותו מידע הסטורי מתמשך ונזון
העניט משו מן המורח הנאי.

[illegible]

122

דף למד
רון כחליני

דורות הבסיס שאותה בישראל הכיאה אותו
הדוכן מפעל הפיס. אוילי ממשל תבוא
הוא תשדירי השידור של מפעל השידור
שם חשבה. לוטו) ומרעזת והדמורים
התעניינות את מועדון שבת) ופגלם,
מקורות שחיים מרל ייחוש שוב, וזכו
קצת עניינים של 700 סיסי. למרות.
הדמורים עברה כל בגלו, דר
של לישראל עלול להתחילב להתחשב
מסמכות בלאסו גאס א למחות כסחדה
האשר להשתדל, לוטו, סוטו, סוטו
תה, לסלאר, אייל, סוט חשבה. מפעל
אלון אולדרייג, צודן סיסי מייס
סוטו חס, צודן לשדור 6, הכניסין
לסי סיבול, כל אלון הרע עלולים
אין את השפור מרעוזה ואת השפור
תחתון. להפוך את הקמפן לסודן גרול
אפילו סצין.

כל כל זה עוד לא ממסס להם. הם רוצים קדחת הבנייה של המתנ"סים, המראות והפרגודות ודומות בעוקבותם הילוך עבשיו הם מבקשים ממך באריכות היה לספר להם על הטריטוריה שניתני. לאחשוב: ספר ללוטו, הם מבקשים, מה הטלפון שלך. ספר לו איזה קו עוצר כאן השעה אצלו. ספר לו מה שזאת לא לספר אצלו. ספר לו לרעיתו. ספר לו, למשל,

תומוסים נִיגַבְתָּ הַשְׁכּוּרֵי, אֲגַב, אֵתָה לֹא
לִנְקוּב כִּסְסֵר הָאִסְתִּי שְׁכַחְתָּ? הַכֹּל
הַכֹּל מִקְטִיבִי, מְדוּכָר כַּעֲשֵׂייתָ
תוֹת, כַּמְבוֹת אֲשִׁלִּית, כְּסוּף פֶּס הַיִּצְדוֹר,
עַתָּה, אֵתָה עֲשׂוּי לִסְצוֹ עֲצֻמֶּךָ מוֹלִטִי.
יִי.

בן, אם תשבת ששסר ללוטו' הוא שמו

A black and white sketch of a face, possibly a mask or a stylized portrait. The face has large, round, white eyes with small pupils and thick, dark, curved eyebrows. The mouth is wide open in a large, dark, triangular shape. The face is surrounded by dense, scribbled foliage or hair, rendered with many overlapping loops and lines. In the bottom left corner, there is a signature that appears to be 'cylz'.

[illegible]

ל משחק תרש — טעית. זוהי גישה
סובייטית. ממשרתו להכביר לך במיליון
שושנות את צדדך למלך טוטו, מליתיה. לך
לך מעט פרסום, שטרטו את להכביר לך
אין לך הדין כשיענה, שחבל שתה
זול למלך את תהלוך למי בך קוד העולה
לך. וידיה זה המורש בקבורים.

למח בך מתקדם רבים שערכה, תידיה
פרסום לך מפעל הפיס — תידיה הבגיה
פרסומים פריילבסרס ומקשרת
למשרד פרסום — העלה, כי רבים
לשואלים, וביקור ישליאות וקושה!
לסנהיגושות העצירים אינם ממלאים וטו
אין שותה אינם ששן כקצם
בין, שותה מניחש ואקראי אינו קמלט
לעולם הם מבקשים את הדין כשיענה,
לספר ללוטו — ספר ללוטו — כא
לעצמם ולספר את סירות וארשנים הכבש
שיענה, אתחלשנו יור לך מהדיה בבית
המשפחה, הם מניעים, למכשפת את
לעצמם המשפחה הכבשה, אין ששה את הדין.
לך את ששה לבש את בנו אלם הדין
לעצמם, מרור לבש את קומפניאציה
ספירם לך אידועים תשכיר לך אתחבש
לויכשם, את הדין את הנבל, זהו לך
לספור לך רגל אתה, ספור ששש להביא
לעצמם מנחם רות, מגלה ידיות פרסום
לעצמם מפעל הפיס, 400,000* (יחיות)
לעצמם מוסדות לך צלירות.

לעצמם, שאינם נהנים למלך לוטו.

והאם אכן כך הוא הריבז האם החימום של
המים רותן אותו והימז מוצלח על כך אין
נובנה הרבה, כביכול בעקף הפרטום קשה
רזי תלותו בתצואת מראש, אך אפשר
תולט לתוכן כשדערש שרומקניץ הזה ויז
הוא אצל קה"ל הידע, כל ברז מן ידיו, ואין
אין שאלה ויזעו לרובן מפעל הפיס
ורבי וריבשו כלילותו לטוט רזי לטוט, אך
קשה עטות שמוסחם אי הידע נכשר.
ספר, לזמור, ואחר סמס פרטום בכח הכון
סמסטי וריסוטי ואחר שרים אחריה על
ותו, שזורה בן אל מעט מנינים
מיוסרטיט וללא סמס אחר תוקן כעיל
איתות ומסח בדרך סקיריה, אם כי
"מקמץ" מקמץ — ספר לאמא מן אלס
זיוס" — לנטול את הסחר מסני הלא

כדי לכבוש סופית את שני קה"ל היעד
כל וזוהי עקב את חמייתית, תימני אגיש
סירוס מוקצה אלוס שתי — והסעס מציז
נה ובבליס אסרקטיים ידע, ומברגים
ספס כמי בסי, יצולתה כליליז וכו', כמו
תפיס אגיש, יחית, היפסוס, למקור את
ספס קצת ידע, במסע קצת, למסח אחריו
אל כן חזיקי, קשה היה תמניס כ"י
לזולת שפוסס שדעסטיס שדעסטיס נוסחיס
אלזולת שניס ס קה"ל מטרה: שניס, עזיריס
שניס, שפסס, שפסס, כלסס מסחוס הוה
מיתר מנקורו הסוב.
אכל על כך — כעסע אחריה.

שלפנתי אל שמואליק סגל
וזה ידירו של שלמת ניצן כאן
לחתי יותו
שמואליק
שלמה הוא חבר
ש' ס' קבוצה קטנה של
ידים הוא סגור. אבני והודו דתי
סידור עור. אינו רחוק סליב

אשה חכמה, אמיצה, עדינה

מאת א. ב. יפה

**סרט על רוזה לוכסמבורג
מפנה את הזרקורים שוב
אל הקומוניסטית האגדית.
בת העשירים שהיתה
למנהיגת הפרולטרם
הגרמנים. גם חובבת טבע,
שירה ואהבה**

בגרמניה מוקרן עתה סרט חדש של הבמאית הידועה מרגרטה סון טרזטה — רוזה לוכסמבורג. הסרט — משרטט את דיוקנה של אשה אמיצה וחכמה, מרנרטה סון טרזטה עצמה הנחת את הרעיון, חיברה את התסריט וביימה את הסרט. ובתפקידים הראשיים מופיעים בדרמה סופר, דינאל אוברייצקי ואוטו פאנדר. הסרט נחל הצלחה גדולה וכן בקהל הדיכוי והן בחוגי האינטלקטואלים אנטינאציים. הביקורת גמרה עליה את החלל.

מהי סיבת ההצלחה הזאת? קודם כל, העניין המחוור שמגלים הגרמנים בדמותה של רוזה לוכסמבורג, סאבוקה הפוליטית ואישיותה יוצאת הדופן, שנית — עצם העובדה שמרנרטה סון טרזטה החליטה לא לעסוק רק בצד הפוליטי והחברתי, אלא נחנה רעמה על רוזה לוכסמבורג האשה, בעיקר מיקרה את תשומת הלב על חייה של רוזה לוכסמבורג עם לאו יוניס, שאמנו נפרדה בשנת 1907, כאשר הגיעה למסגרת ש.אין עירי" לחיטום האישיים.

יוצרת הסרט לא היתה צריכה לחזק את התחושה רסיונית רבונה שהי כל מה שנגוע לרוזה לוכסמבורג, לחייה ולמאבקיה כתוב בספר אגדותיה מבית הספר, שהיא תעודה ייחודית יקרת ערך.

מעבר לגות

רוזה לוכסמבורג היתה בת למשפחה יהודית מן העיירה הפולנית זאמושץ', שם נולדה ב-5 במאי 1870. שמונה עשר שנה לפני נחל באומשץ' ל. ל. פריץ, אבל זאמושץ' של פריץ היתה "עיריה של יהודים מקומיים ועלילים, רבים, חסידים ומשכילים... יהודים שירבו בתודעה... (נ. סקולוב), ואילו זאמושץ' של רוזה לוכסמבורג היתה עיריה ענה, שבה מכלל השכבות הממוצות קשה והאיכרים נשאו בעול הכבד. כאשר כשל כחוססלם חתקוממו, אך התקוממותם ורואה באכזריות (1863). רוזה לוכסמבורג השתייכה לתנועה המשכילה הצעירה שלא רצו להשלים עם העוול והחלו מחפשים דרכי תיקון.

היא עצמה היתה בת למשפחה יהודית אמידה. אביה עסק במסחר עצים והיה עורך מסעות חסותיים לגרמניה, כך נפתח לפניו אשנב לתרבות המערב, והוא הושפע מן המרחב הליבראליים המערביים. והן משריטות. לשדור לאומי מהפכני.

כאחת מאגדותיה לקארל קאוסקי, משנת 1904, תיארה רוזה לוכסמבורג כיצד נתעוררה אצלה כנעוריה, השאיפה לחיים אחרים... האמנה, כי, בחייה, חיים, ממש, משותף של איש מעבד לגנות. בני או נוסע? אני כעקבותיהם. אך מעיד מסתירים. הם מאחורי איוה גנות. החיים משחקים אתי כפחזאים. תמיד נרמל לי, כי לא כשירי. הם, גם לא כמקום שחנני שם, אלא אישם במחשבות. פה סוף לא היה כל זה אלא משחק של זרוע, והחיים משגשגו נשאר ארשם כחצו... בלוחות היתה דוחה עגנית ועלוות כלי חמש בכר דיעה קרא וכתבה. וזהו: מחשבות מכתבים לחייה ולאהיה, ואין שינוי את וסיבותיה. הספרותיים הראשונים לעיתון ילידי. לאחד שחלחה — (דוואיס) סרבי כקטות כי לקחה כשחזרה העצמות — וזוהי מחלוקת. במשך חודשים אחדים למיטתה, התגבר אצלה עוד יותר יצר החיבה ונר פה מיהו היתה סרבה כחתיבת מכתבים. גם הם השמלה והמנה דרכו ככתות עצמה: קראו בתורה, כשירה הקלאסית והגרמנית, ופולנית, ידעו עליהם שירים רבים, של שירה, נסח, מיעקביץ, ועוד. כשעברו

המשפחה לזאוש'ה חיוה החלה ללמוד בגרמנית הסולנית, היא הצטיינה אמנם בלימודים, אך התנגשה לעתים תכופות עם השלטונות, שהטילו איסור על הפצת התרבות הפולנית והיקשו לפיקוח רפואי קיצוני וחולפת של תוכנית הלימודים. כך הגיעה רוזה ליצירת קשר עם התנועה הלאומית הפולנית ואף עם התנועה המהפכנית הסוציאליסטית.

לאחר שנמדה את חוק לימודיה בגימנסיה, הצטרפה רוזה למפלגה "פרולטרית". היא התורפה לספרי חודשים המהפכניים ולכתבי מארכס ואנגלס, שהניחו את היסוד להשקפת עולמה. כיוון שהיתה פעילה בתנועת "ברית הפועלים הפולניים", נרדפה על ידי השלטונות ואף היתה צפויה למאסר או לגלות בסיביר.

ב-1899 עזבה רוזה לוכסמבורג את פולין והגיעה לצידר. שהיתה או מרכז של המהפכים הדופים והפולנים. היא התחילה ללמוד מרעיהטבע באוניברסיטה אך את דוב הומן הקדישה לפעילות מהפכנית. היא הכירה את המהפכנים הדופים שמצאו אף הם מפלט בשווייץ. מאולד אלכסנדר, הידי ואפולין, ג. פליבאנוב ועוד. בצידר היא התוודעה גם ללאו יוניס, שעמו קשר קשר אישי אמיץ, שהיה לקשריחיים. יוניס היה בן למשפחה יהודית עשירה מוילנא, שנטתה לתחבוללות. מנעודיו התמסר לפעילות פוליטית בקרב תנועת הפועלים המהפכנית. השניים היו שונים באופיים ובמנהגם. רוזה היתה נערה עלילה, בעלת מוג פועי. לאו — חמור, איש הנוחה הנושא בעול השליחות והינו מתמנה לעניינים אחרים למרות ניגודים אלה הם היו בדומה במשך כמה שנים ונס כאשר הקשר האישי ביניהם התרופף, ולרוזה היו אהבות אחרות. הם שמרו על יחסי ידידות חקונים.

זה ולא אהדה

עיקר פעילותה המהפכנית של רוזה לוכסמבורג היה במסגרת הפציאליזמוקראיית הגרמנית, החל משנת 1897. השנה שבה עברה לגרמניה. היא השתייכה לחוגים של אוגוסט ככל, פאול וינבר ופראנץ מרינג, והיתה מיוחדת עם קלאה צטקי, קארל קאוסקי וקארל ליבקנכט. למרות זאת לא היתה אהדה על דוב עסקי המפלגה, שלא ראו יפה את הסתגלותה של ה"חיה הזאת" — פולנית ונוסף על כך גם יהודיה — לשדוחיהם. רבי זה לא דחיק אתה, לכל המתעניינים בתולדות ההלכה ובארכיטקטורה והאפסאגיה המהפכנית במרכז אירופה ידועה רוזה לוכסמבורג בלחצות עקבית וקנאות לדעותיה, אמרופולמוס וחריפותשכל, היא חיברה נהג מן מכתביהיסוד של הפציאליזם האידיאלי. הצדיח הנהג מעין המשך למשנהו של מארכס על תחשפות הקאפיטליזם במרחב ובחלל קאפיטליסטי, ושדה של מפתח על השאלה הלאומית, ותבנית המהפכנית של תנועת הפועלים בימי האימפריאליזם והמלחמה ועוד.

באותה הלחמה האמצית להגשמת האידיאל של רוזה לוכסמבורג בעלת מחשבה עמוקה וחריפה, שהועה לעמוד בייחוסים עקרוניים נוקבים עם המהפכים האחרים (בניהם גם לנין) ובעלת כושר בחיבה תיפוח נירה, שבא לידי הממשות בכתביה התיאורטיים. אך בניגוד למנהגים הסוציאליסטים האחרים רגלה היא בסוציאליזם הרמאני, האמינה בכוחו של הסוציאליזם לטול גדלים בידים ולהאבק על עניינים, ותגננה לדרך האסטרטגית "שקט חלק מן המהפכים, שמכרו כי הם יודעים טוב יותר מה דרוש למעמד הפועלים והשו לעצמם לנחש בצורה רודנית. היא התנגדה גם לרדקסניריות מופרזת וטעה כי את דרך המאבק אין לקבוע מראש, עליה "שחור" מתוכנן, אלה יש לגבש את דרכי המאבק תוך כדי פעולה ובגבר לנין, שהורה כי הוא "מבין לשלם מחיר גבוה למען המהפכה". פענה רוזה לוכסמבורג כי היא נרתעת ממשלום סחיד גבוה בחייהם.

היא אף השליכה נסעה מנגר ולא חששה לסכן את עצמה במאבקים השונים שלום היתה שותפה, אם בראשית דרכה בתנועת הפועלים הפולנית, ואם בהמשך דרכה בתנועת הפועלים הגרמנית, ובעיקר בשנות מלחמת העולם הראשונה במלחמה זאת היא ראתה, יומה אימפריאליסטית. וזוהי מלחמה נפרדת ועקבית בעניין זה בעיתון "דושה מאונד" (דגל הארס), ששיבה יתר עם קארל ליבקנכט.

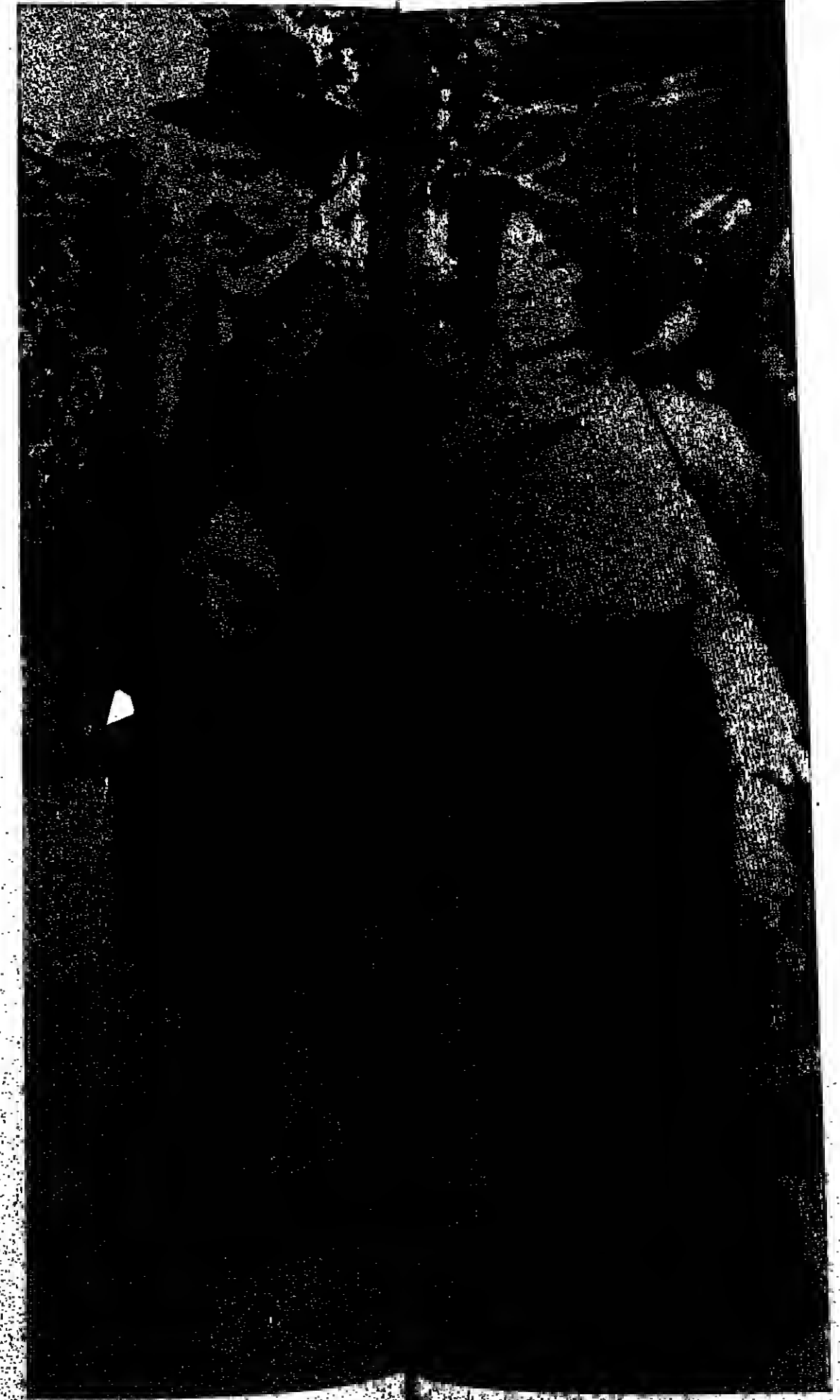
רצונו את גולגולתה

יקרת השבידה היתה ב-1914. ב-5 באוגוסט החליטה "הסיעה הסוציאליזמוקראיית כריסטאב לנקוט עמדה נגד אשדא המלחמה. אולם, כיוון שלא הושגה אחדות דעים בתוך הסיעה והביעה למחרת כל הסיעה בעד ואשדא, תוך כניעה להכרעה המיליטנטית בגרמניה, התחברו חלק מהחברים של הסוציאליסטים באירופה למעשה מופרז. כיתור, חתירה, חתירה לביא ליד נחון גמור של הלאומנות. רוזה לוכסמבורג, עצמה לא קיבלה את דין, התנגדותה חללה פילוג בתוך התנועה. ב-2 בדצמבר 1914 קמה בתנועה חתירה המהפכנית נגד המלחמה, שכאשה עמד רוזה לוכסמבורג. קארל ליבקנכט.

למסגרת. הוא רדף את גולגולתה בשתי מלחמות קת הדוכה. לוכסמבורג שפלה מותה אחר כריה בקרקודה. את גופתה השילו גוסר ליבקנכטין אל תעלת הלאנדור. לאחר מותה פסד לה חברה לתנועה, חסידי חתונה הסוציאליסטית האלה שהורה עם מאבקה. והביטנות הגרמנית לא הוילהדמס. היו בקרבה גם כאלה שתשו הקלה על אשה שטב אהבה בחיים. אין עוד בעולם אותה נפש הארס היותר מסוכנה לסרדחועלם הקיים, שהיתה משפה באומיה ובכתיבה את המנון יופ ולילה היתה מבה את יצרו ואת האינפנטקטים כל להתפלל בבל רגע על כל הקולטורה שמצביי ולהחרידה. סבא א. מרישמן.

גולדית רועת אוזנים

ימן קצר לאחר מותה של רוזה לוכסמבורג החלו להתפרסם מכתבים מבית הספר, אותם מכתבים שריו בשבילה הדרך המהירה ליצירת פגע עם החוק. רוב המכתבים היו מופנים למערכת ידידתה. היא אשתו של ליבקנכט, והם חשפו מן המכתבים במכתבים בלתי-משוער, באישותה של רוזה ונחש נסעה של ששדורה, תוכנית פבע, שדורה אמורה, שמע המהפכה מאר מן התרומה המופכמת של מנהיגה פוליטית קטנה. היא עצמה היתה מודעת לכך, ובאחד מכתביה, כשהיא נזהרת שחנה צדיה לחגגבר על הפיתוי לנטוש הכל ולברוח מן המגע הא סובדת. אך בטעות התעככלתי בשיבולת המעמית, וכי לאמנו של רבי גולדית רועת אוזנים. יצממניה של רוזה לוכסמבורג הדכה התייחסויות לבעלי חיים ועיקר ליצפירים אלי משום שהיהוה כלואה מאחורי ימט וסיה היתה מקנאה בציפורים, אותם ציפוריידודו ליבקנכט והרנו אותו, על החייל רועתה הוטל לנחור את המ

רוזה לוכסמבורג וקארל ליבקנכט ב-1914

ברכה טוקבה כרוזה לוכסמבורג, ואוטו סנדר בקרל ליבקנכט, בסעודה של מרגרטה סון טרזטה

על הטבח והאפלה, לשמח ולעודד את עצמה כדי שלא תיפול בריחה ולא תהיה למדה השחורה להשתלם עליה.

הנחת הכתיבה

יהמפלט האחרון, רגומה האחרונה, הם הספרים שהגיעו אליה לתא המעצר. היא מתחלקת עם חברתה הטובה ברשמי הקריאה שלה באותם ספרים. היא נהנית מקריאה רחוקה של נלפודורט דוויקא משום שהמנהג והבחינה אינה מובלסת בו כיוחיה. הביע? טוענת רוזה לוכסמבורג, בדומן איני מקפשת את המנהג, אלא את הערך האמנותי... היא נוכרת ביצירתו של טרהארד האופטמן, "עפנול קוינט", ומעריכה את המאטיה הזאת של החברה המודרנית דוויקא משום שהמחבר עצמו אינו מנחך בשעת מעשה, כמפור של רב עומד הוא ושפתיו רוערת, עניין פקחות לרווחה ורועות מהבחות כחן. במכתבים שונים מופיעים וסידורים משיי גפס, מיקה, הוגו פון הומנסטאל, מהאחים קאראמאזוב של דוסטויבסקי, מפסר מחקרים על שקספיר, קנרדי של וולפר, השד הווינט של למאל, ויחד משהיה מספרת על ספרים שקראה והיית מכיעה את משאלתה לקבל מן החוק ספרים נוספים, והשימה מעירה על היקף התעניינותה ועל צמאונותה שאינו יורע רווחה. היא מקפשת מסוגיה שחשיג לה ספרים על תולדות הרמאנה האישית והספרותית, עוד ספרים על שקספיר, יצירה של מלאנן וואן דוויקא ספרים מתחום מועי החברה והפוליטיקה, כפי שניתן היה לצפות. אמנם, גריד לחיבא לחשבו כי מכתביה אלה עברו בריקה של הצנזורה ואולי משום כך היא נמנעה מלנגוע כחם בנושאים מסוימים שעלולים היו לסכן את ידידתה, אבל אין ספק כי מה שהיא כותבת כחם פגע כוחות האסת והבנת.

היתה לה לרוזה לוכסמבורג, יוקה איתנה לעצם הכתיבה ויקה שלא באה על תיקונה הפלא בשל תנאי חייה. בסכתב אחר היא מפרה עד מה נהנת ממלאכת הכתיבה כאשר עסקה בהכנת ספרה, צכרית המור, והימים האלה היו המאושרים בחייה. הייתי ממש בתוך שכרון יומם ולילה, לא ראיתי ולא שמעתי רבי חוץ מבעיה זו שנגולה בה יפה לפני, ואין כמחל לסדר, מה הפכ לי שקחה מרובת יותר, תחלית המעשית, או למחל הדמית, העיצוב הספרותי בעט שבידי.

וצדק מכתב המנוגדעיה על רוזה לוכסמבורג, פאול מריילר, כאשר קבע כי אילו נספרה לפנייה הדרך אל הפוליטיקה, הייתה רוזה לוכסמבורג נהיית משוררת. מכתביה מעידים על יקפת העומקה לשרה, בעיקר מצטיינים המפתחים לגיית הסודות, כחם היתה צמקשת קורטל של ששנה מחמת צמאונותיהם היתה מוצאת אותו כהברותחיה.

כל קורא ספר המכתבים השתאו לנח כישרה לחאר גוסים לתת כפיו לחיות יומים, לשרטט רגזיות אלוש, רגזות אלוש מותח, חסר הזה נגשמה של אחר המשוחרים המצוינים ביותר. כחם דור מייסדו, שחקיטש לרמחה של רוזה לוכסמבורג את השכיעו מתוך המכתבים החדשים על דרכי הספרות של, והא מעלה את הספרה שבעש העינה רוזה לוכסמבורג אל הסוציאליזם, מתוך החמלה והגדולה והמפלאה, שפלאה את כל חוריה לכח הוא כל ששיר גיריה מיוחל על יומה האחרון, והא מסיים את מכתביו, כבלים אלה, אחרונה חור אלה, תימנה את המאכלת על חיי האשה האלה, לשמח איווה רם אשר כחיה לתנועות מתוך המכתבים על שישם רוזה לוכסמבורג מכתבים מבית הספר, עברית לאה גולדברג, ורוזה וצ' ספרות מרילר, 1942

